

[Undervisningsministeren.]

at udskyde en stillingtagen længere. Orienteringen herom gav ikke repræsentantskabet anledning til kritik.

På baggrund af den seneste tids presseoptale og foranlediget af direkte henvendelser har landscentralens styrelse imidlertid på ny sat spørgsmålet om videodistribution på dagsordenen for sit kommende møde den 13. september 1977. Styrelsens beslutning i maj måned baseredes på en formodning om, at den samlede struktur for distribution af videokopier fra landscentralen og de regionale videobåndcentraler medførte, at ingen undervisningsinstitution – uanset tidligere indkøbt videoapparat – ville blive »ladt i stikken«. Styrelsen vil nu søge oplyst, hvorvidt et betydeligt antal skoler i områder, hvor der ikke påtænkes etableret lokal eller regional videobåndcentral, har valgt ikke at følge landscentralens henstilling om tilbageholdenhed med hensyn til anskaffelse og har investeret i videoapparat, som hindrer skolerne i at få udbytte af landscentralens påtænkte distribution af videokopier i U-matic-systemet.

Landscentralens styrelse har således truffet sin beslutning på grundlag af forarbejder, hvori de største brugergrupper har været direkte repræsenteret, og beslutningen har ikke givet disse anledning til kritik ved behandlingen i landscentralens efterfølgende repræsentantskabsmøde.

Af *Erhard Jakobsen* (CD) til arbejdsministeren (26/8 77):

»Finder ministeren det rimeligt, at arbejdstilsynet i skrivelse af 14. februar d. å. har anbefalet politimesteren at tildele vognmænd og chauffører bøder på henholdsvis 600 kr. og 200 kr. for overtrædelse af EF-forordningen om køre- og hviletid?«

(Spm. nr. 512).

Begrundelse.

Af foreliggende oplysninger fremgår, at praksis er meget forskellig i de enkelte EF-lande, men at de i arbejdstilsynets skrivelse anbefalede bøder er væsentlig højere, end hvad der er praksis i andre lande.

Arbejdsminister *Erling Jensens* svar (1/9 77):

Arbejdsministeriet har bedt direktoratet for

arbejdstilsynet om en udtalelse over spørgsmålet. Direktoratet har udtalt, at det er i overensstemmelse med praksis og efter politibedernes ønske, at direktoratet for det område, det administrerer, indstiller bødeforslag for derigennem at medvirke til at skabe en ensartet praksis over hele landet. Denne fremgangsmåde er i øvrigt blevet anerkendt af ombudsmanden ved skrivelse af 5. maj 1977, efter at spørgsmålet var blevet rejst af en arbejdsgiver, mod hvem direktoratet havde foranlediget tiltale rejst for overtrædelse af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Efter at direktoratet havde overtaget administrationen af EF-forordningerne om køre- og hviletid, fandt det hensigtsmæssigt at forelægge bødeniveauet for forskellige overtrædelser af forordningens bestemmelser for rigsadvokaten, bl. a. fordi overtrædelserne som regel bliver konstateret i forbindelse med overtrædelser af færdselslovgivningen. Rigsadvokaten meddelte direktoratet, at han ikke havde indvendinger imod de foreslåede bødetakster, men dog fandt det rimeligt i en periode, at man anmodede politiet om at indbringe sagerne for domstolene med påstand om en bøde som foreslået for derigennem at skaffe retspraksis på området.

Direktoratet har foreløbig kun kendskab til en dom afsagt af Københavns byret. Dommen er i overensstemmelse med bødeforslaget, men direktoratet er bekendt med, at dommen er blevet appelleret, og er i øvrigt tvivlende over for, om dommen bliver retningsgivende for området på grund af sagens særlige omstændigheder.

Udkast til direktoratets skrivelse af 14. juli 1977 blev drøftet ved et møde den 20. juni 1977 med repræsentanter fra ministeriet, de implicerede organisationer og rigspolitiets færdselsafdeling.

Når det i spørgsmålet er anført, at de af direktoratet foreslåede bøder er væsentligt højere end i andre EF-lande, har direktoratet bemærket, at det har kendskab til et tysk »bødekatalog«. En sammenligning mellem de i kataloget anførte bødestørrelser og de foreslåede bødetakster her i landet skønnes dog ikke muligt, bl. a. fordi bødetaksterne i Tyskland er betydelig mere nuancerede. Det er dog direktoratets vurdering, at de tyske bødetakster i visse tilfælde kan medføre betydeligt større bøder, end det kan forventes her i landet. I denne forbindelse må også indgå i vur-